

Nem volt nagy a tolongás a húsvét utáni kedden a székelyudvarhelyi piacon. A helyi termelők asztalai között is járt a szél, az asztaloknak közel fele üres volt.

„Ez csak olyan hétköznapi piac lesz” – jegyezte meg az egyik árus. Húsvét ide, gyenge piac oda, **Málnási Ágnes** néni ma is eljött, és kipakolta a portékáját. Világéletében gazdálkodásból élt, így 86 évesen is az a legtermészetesebb neki, hogy reggel felkel, összepakolja a portékát, majd a fia kihozza őt a piacra.

Nyolcvan tojása tört össze

Azt, hogy Ágnes néni mindig a piacon árul, mi sem jelzi jobban, hogy szinte mindenki odaköszön neki, aki az asztala előtt elmegy. Sőt, egy idős hölgy még hozzám is odajön, amíg Ágnes néni a vevőket szolgálja ki, és elmondja, hogy ő fiatal korában Udvarhelyre házasodott, de amióta itt van, **Ágnes néni mindig itt látja** a piacon. Csodálatos asszony.

Múlt héten fia nem tudta kihozni ezért a kis szekérbe pakolt, és azzal érkezett a piacra, de amikor a lépcsőn próbálta lehúzni, elszabadult, és **a Küküllő partjáig gurult.**

A magokkal mind baj van

– mondja, amikor laikusként a magtermesztésről érdeklődöm. Az ültetésről, a magok megfogantatásáról is szívesen ad útbaigazítást bárkinek.

„Megterem, de ügyelni kell rá, szedni kell. A káposztamagot ölik a bolhák, de kell permetezni, na” – foglalja össze röviden. Náluk **a magtermesztés tudománya családi örökség**, Ágnes nénit is az édesanyja tanította meg ennek fortélyaira.

Régen sorba álltak az asztala előtt

Megéri ezzel foglalkozni? – teszem fel a zsebben vájkálós kérdésemet.

„Ebből éltem egész életemben. Mostanában elég gyengén megy, ez **a bolti csomagolt mag megrontotta a vásárlunkat**

, máskor sort álltak előttünk, mostanában már nem. De akik ismernek, most is megkeresnek” – feleli készségesen.

A mai nap sem ígérkezik jónak. Nem csak az árusok vannak szemmel láthatóan kevesebben, de a vásárlók is csak lézengnek.

[sorozatunk is mutatja](#) [ahogyan nemrég indultunk ki](#)